Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26172
Copyright: Admont, Benediktinerstift

bilib' ꝯ pessimisq; diuicis. loquit' PETRVS addim. ecce
nos reliquimꝰ omia. & secuti sumꝰ te. qd ergo erit nobis. Quos utq;
nichil ampli' quã uilissima ẽ cessaq; rerũ ẽ dimisisse.
Q ue q omã n in hac abrenuntiatione uiciorũ. q uere magna
& sũma est fuerit intellecta. nec pciosũ aliqd inuenient
aplos reliquisse. nec dim habuisse. ppt qd illis tantam
beatitudinis glam largiret' ut ab eode mererent' audire.
in regeneratione cũ sederit filij hominis in sede maiestatis
suę. sedebitis & uos sup sedes. xii. iudicantes. xii. trib' israel.
S i q bi qui pfecte ẽ renas istas. uisibilesq; abdicant. facul
tates cerus ex causis ad illã aplicam caritatẽ puenire n
possunt. nec ad illũ sublimiorẽ paucoq; admodũ renun
tiationis tertiũ gradũ expedito queunt uigore ẽscendere.
qd illi de sema ipsis iudicare debebunt. q ne prima quidẽ
que pfacilis ẽ pfecte arripientes. atq; antiquas pecuniarũ
suarũ sordes. cũ infidelitate pristina retẽtantes. nudo tantũ
sibi ma autumant monachorũ uocabulo gloriandũ.
Ergo prima quã dixim' abrenuntiatio rerũ alienarũ ẽ.
idoq; pte sola ad pfectionẽ renuntiantũ n sufficit. n puene
rit ad sedam que uere abrenuntiatio rerũ nrarũ est. quã
adepti ex pulsione omium uiciorũ. tertiq; quoq; abrenun
tiationis fastigia ẽscendim. pquã n solũ omã q in hoc
mundo gerunt. ut particulatim abomib' possident. uerũ
etiam ipsã cunctorũ elementorũ plenitudinẽ. q putat' ee
magnifica. tanq. uanitati subiectam. & mox transitura
transcendentes animo. ac mente despicim. intuentes dũ
taxat sedm aplm. n ea q uident. s. q n uident. Que enim
uident' temporalia sũt. que aut n uident' eterna. vt dem
illud sup mũ mereamur audire qd dr ad abraham. & ueni
in terrã quam t monstrauero. ppt quod euident' ostendit.